

коли виплигує кохання наглим голубом з руки —
вже не лякає нас зліт воронів,
і чи вертїтись далі сонцю спопелїлому ?
молитва зайва мертвим, ситим зайвий хлїб.
бджолиний час плете вузли жорстокї.
на перехрестї шлях — мов приспаний змїй флейтою.
мїж нами ходить божевілля. прадїди
звїряються : десь, кажуть, папороть
(ходи !) росте далеко шовковїша.

Збїрка « [Омана Молока](#) ».